

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	0912-7LEK-B4.4-E	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Elementy profesjonalizmu
	angielskim	Elements of professionalism

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	lekarski
1.2. Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
1.3. Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
1.4. Profil studiów	ogólnoakademicki
1.5. Specjalność	brak
1.6. Jednostka prowadząca przedmiot	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
1.7. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr n. hum. Martyna Głuszek – Osuch
1.8. Osoba odpowiedzialna za przedmiot	prof. zw. dr hab. .n. med. Stanisław Głuszek
1.9. Osoba prowadząca przedmiot:	prof. zw. dr hab. .n. med. Stanisław Głuszek
1.10. Kontakt	w_inm@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Przynależność do modułu	Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu
2.2. Język wykładowy	polski
2.3. Semestry, na których realizowany jest przedmiot	1
2.4. Wymagania wstępne	brak

3. FORMY, SPOSOBY I METODY PROWADZENIA ZAJĘĆ

3.1. Formy zajęć	Wykłady -15	
3.2. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia tradycyjne w pomieszczeniu dydaktycznym WLiNoZ UJK	
3.3. Forma zaliczenia zajęć	Zaliczenie z oceną	
3.4. Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny	
3.5. Wykaz literatury	podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> Makara-Studzińska M. Komunikacja z pacjentem. Wyd. Czelej, Lublin 2012 Janczukowicz, J. Wprowadzenie do problematyki profesjonalizmu medycznego. Medycyna po dyplomie, 2012 grudzień: 43-48.
	uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> Meyerscough P.R., Ford M.: Jak rozmawiać z pacjentem. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2002. Barański J. (red.): Komunikowanie się lekarza z pacjentem. Astrum, Wrocław 2000

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY KSZTAŁCENIA

4.1. Cel przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)
C1. Zapoznanie studenta z różnymi aspektami zagadnienia profesjonalizmu w medycynie
C2 Kształcenie umiejętności związanych z postępowaniem zawodowym w którym dobro pacjenta jest priorytetem działania indywidualnego lekarza, grupy zawodowej i instytucji medycznych.

4.2. Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)
<ol style="list-style-type: none"> Pojęcie profesjonalizmu w medycynie: definicje, modele opieki zdrowotnej. Ruch „nowego profesjonalizmu” i jego znaczenie w praktyce lekarskiej: postawa profesjonalna i zachowanie. Zasady profesjonalizmu: konieczność stawiania interesów pacjenta ponad interesem lekarza, utrzymywanie wysokiego poziomu własnych kompetencji oraz dbałość o standardy etyczne; konflikty interesów; obowiązek dostarczania opieki. Modele współpracy lekarz-pacjent; obowiązki i przywileje lekarzy oraz pacjentów, kontrakt społeczny. Mechanizmy regulacyjne: Europejska Karta Praw Pacjenta (<i>European Patients' Charter</i>).

6. Prezentacja systemu prowadzenia wywiadu.
7. Konsultacja kliniczna: teoria, badania, praktyka. Etapy i zadania konsultacji.
8. Przedstawienie makro i mikro umiejętności w prowadzeniu wywiadu; werbalne i nie werbalne aspekty zachowania, umiejętności prowadzące do „otwierania się” ze strony pacjenta.
9. Przekazywanie złych informacji: definicje, identyfikacja sytuacji podlegające różnym definicjom.
10. Systematyczne podejście w przekazywaniu złych informacji, wyzwania i rozwiązania. Trudne sytuacje kliniczne: zakłócenia przebiegu procesu komunikacji; błędy komunikacyjne i strategie ich eliminowania, sposoby angażowania pacjenta i utrzymania kontaktu.

4.3 Przedmiotowe efekty kształcenia

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia
w zakresie WIEDZY:		
W01	rozumie znaczenie zdrowia, choroby, niepełnosprawności i starości w relacji do postaw społecznych, konsekwencje społeczne choroby i niepełnosprawności oraz bariery społeczno-kulturowe oraz zna aktualną koncepcję jakości życia uwarunkowaną stanem zdrowia;	D.W3.
W02	rozumie znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem;	D.W4.
W03	rozumie psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji i choroby przewlekłej;	D.W5.
W04	rozumie funkcjonowanie instytucji medycznych oraz społeczną rolę lekarza;	D.W6.
W05	rozumie rolę rodziny w procesie leczenia;	D.W8.
W06	zna problematykę adaptacji do choroby jako sytuacji trudnej, etapów przystosowania do zagrażających wydarzeń i potrzeb pacjentów, umierania i procesu żałoby rodziny;	D.W9.
W07	zna rolę stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób oraz rozpoznaje mechanizmy radzenia sobie ze stresem;	D.W10.
W08	zna zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu;	D.W12.
W09	zna zasady pracy w grupie;	D.W15.
W10	zna podstawy medycyny opartej na dowodach.	D.W20.
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	uwzględnia w procesie postępowania terapeutycznego subiektywne potrzeby i oczekiwania pacjenta wynikające z uwarunkowań społeczno-kulturowych;	D.U1.
U02	dostrzega oznaki zachowań antyzdrowotnych i autodestrukcyjnych i właściwie na nie reaguje;	D.U2.
U03	wybiera takie leczenie, które minimalizuje konsekwencje społeczne dla chorego;	D.U3.
U04	buduje atmosferę zaufania podczas całego procesu leczenia;	D.U4.
U05	przeprowadza rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawia z pacjentem o jego sytuacji życiowej;	D.U5.
U06	informuje pacjenta o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub terapeutycznych i uzyskuje jego świadomą zgodę;	D.U6.
U07	przekazuje pacjentowi i jego rodzinie informacje o niekorzystnym rokowaniu;	D.U7.
U08	udziela porady w kwestii przestrzegania zaleceń terapeutycznych i prozdrowotnego trybu życia;	D.U8.
U09	identyfikuje czynniki ryzyka wystąpienia przemocy, rozpoznaje przemoc i odpowiednio reaguje;	D.U9.
U10	komunikuje się ze współpracownikami zespołu, udzielając konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia;	D.U11.
U11	przestrzega praw pacjenta, w tym: prawa do ochrony danych osobowych, prawa do intymności, prawa do informacji o stanie zdrowia, prawa do wyrażenia świadomej zgody na leczenie lub odstąpienie od niego oraz prawa do godnej śmierci;	D.U14.
U12	wykazuje odpowiedzialność za podnoszenie swoich kwalifikacji i przekazywanie wiedzy innym;	D.U15.

U13	rozpoznaje własne ograniczenia, dokonuje samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, planuje własną aktywność edukacyjną;	D.U16.
U14	krytycznie analizuje piśmiennictwo medyczne, w tym w języku angielskim, oraz wyciąga wnioski w oparciu o dostępną literaturę;	D.U17.

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów kształcenia

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin ustny/pisemny*			Kolokwium ustne*			Projekt*			Aktywność na zajęciach*			Praca własna*			Praca w grupie*			Inne (jakie?)*		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć					
	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...
W01				+																	
W02				+																	
W03				+																	
W04				+																	
W05				+																	
W06				+																	
W07				+																	
W08				+																	
W09				+																	
W10				+																	
U01				+																	
U02				+																	
U03				+																	
U04				+																	
U05				+																	
U06				+																	
U07				+																	
U08				+																	
U09				+																	
U10				+																	
U11				+																	
U12				+																	
U13				+																	
U14				+																	

*niepotrzebne usunąć

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów kształcenia

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład (W)	3	61-68% Opanowanie treści programowych na poziomie podstawowym, odpowiedzi chaotyczne, konieczne pytania naprowadzające.
	3,5	69-76% Opanowanie treści programowych na poziomie podstawowym, odpowiedzi usystematyzowane, wymaga pomocy nauczyciela
	4	77-84% Opanowanie treści programowych na poziomie podstawowym, odpowiedzi usystematyzowane, samodzielne. Rozwiązywanie problemów w sytuacjach typowych.
	4,5	85-92% Zakres prezentowanej wiedzy wykracza poza poziom podstawowy w oparciu o podane piśmiennictwo uzupełniające. Rozwiązywanie problemów w sytuacjach nowych i złożonych.
	5	93-100% Zakres prezentowanej wiedzy wykracza poza poziom podstawowy w oparciu o samodzielnie zdobyte naukowe źródła informacji.

11. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach dydaktycznych określonych w planie studiów (godz. kontaktowe)	15	15
- Udział w wykładach	15	15
- Udział w ćwiczeniach, konwersatoriach, laboratoriach itp.		
Udział w konsultacjach/ PRAKTYKACH		
Przygotowanie do egzaminu/udział w egzaminie, kolokwium zaliczeniowym itp.		
Inne		
Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	10	10
Przygotowanie do wykładu	5	5
Przygotowanie do ćwiczeń, konwersatorium, laboratorium itp.		
Przygotowanie do egzaminu/kolokwium	5	5
Zebranie materiałów do projektu, kwerenda internetowa		
Opracowanie prezentacji multimedialnej		
Inne		
Łączna liczba godzin	25	25
PUNKTY ECTS za przedmiot	1	1

Przyjmuję do realizacji (data i podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)

.....